

De Eersteling

Meditatie over 1 Corinthe 15 vers 20

‘Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden en is de Eersteling geworden dergenen, die ontslapen zijn’. (1 Cor. 15 : 20).

In dit: *‘Maar nu . !’* veegt Paulus al de ververschrikkelijke conclusies, die hij tevoren getrokken had, van de tafel. In het voorafgaande had hij geleerd dat: indien Christus niet was opgestaan de prediking ijdel (leeg) was, het geloof ijdel (leeg) en zonder vrucht was, de in Christus ontslapenen verloren waren, de christenen nog in hun zonden en de ellendigste van alle mensen waren.

Dat is huiveringwekkend! Maar dat alles is *niet* waar, want Christus is opgewekt uit de doden! Daarom is de prediking gevuld, het geloof is vol en met vrucht, de in Christus ontslapenen zijn gered, de gelovigen zijn de gelukkigste van alle mensen!

‘Maar nu!’ Dat is een klarenstoot! Christus is opgewekt uit de doden. Er is nog meer: *‘Hij is de Eersteling geworden van hen, die ontslapen zijn’*. Dit betekent, dat Christus de *Eerste* is, die uit de doden opstond.

Het woord eersteling brengt ons bij de viering van het Paasfeest in het Oude Testament. Op dit feest werden de eerste volle aren, die in de hand samen werden gehouden in de tempel en bewogen voor het aangezicht des Heren naar alle windstreken van het land. Daarin beleed Israël: alles is van U, o God! Wij hebben er geen recht op. Uitdrukkelijk was geboden juist bij die gelegenheid te belijden: Mijn vader (Jacob) was een bedorven Syriër en hij toog af naar Egypte en verkeerde aldaar als vreemdeling. Verder waren deze eerste aren (de eerstelingen) een profetie en waarborg van de gehele oogst, die nog rijpen moest. De eerstelingen wuifden over het gehele land, over alle akkers en huizen.

Zo ook Christus! Hij is de Eersteling, die uit de doden opstond van hen, die ontslapen zijn. Zoals de priester de aren deed wuiven over het gehele land, zo laat de Vader Zijn Eersteling: Christus wuiven over alle begraafplaatsen, over het dodenrijk, ja, over de gehele wereld, die een dal vol dore doodsbeenderen is geworden.

En dat gebeurt door de prediking. Daarom is deze prediking de grootste dwaasheid in het oog van de mens. Christus is in alles de Eerste! Hij is het begin van de Schepping Gods (Openb. 3 : 14), maar ook de wortel van de verlossing (Col. 1 : 18). Hij is de Eerstgeborene onder vele broeders (Rom. 8 : 29), de Eerstgeborene uit de doden. Dit betekent, dat Hij niet alleen de Eerste is in orde en in tijd, maar ook de waarborg: na deze Eersteling volgen er velen! Hij is Zelf de profetie, de volle oogst volgt!

Daarmee is gezegd, dat Hij helemaal onzer een is geworden. Zoals het graan van de eerste aren precies hetzelfde graan was als het graan van de volle oogst, zo is ook Christus geheel mens geworden als u en ik. Hij heeft Zich met onverbreekelijke banden aan ons verbonden. Krachtens de eenheid van Christus en de gemeente, zijn alle ware gelovigen in Hem begrepen, met Hem begraven, opgewekt en in de hemel gezet.

Alleen in deze Eersteling is er hoop! Niet in onszelf. Wij rijpen voor het graf, voor het verderf. Wij zijn op weg naar het graf. Wij dragen de voorboden van de beëindiging van ons leven in ons rond. Dat is geen 'natuurlijk' proces, maar een oordeel! De dood is het teken van onze ontzettende verlorenheid, omdat zij een straf op de zonde is. De bijbel zegt, dat wij de dood zullen sterven. Dat wordt niet van een plant of dier gezegd, maar van de mens.

Niemand bedriege zichzelf! Wij worden allen door de dood tegen de grond geslagen, Ons leven is maar een handbreed! Maar zie nu, hoe in de prediking de Eersteling Christus naar alle windstreken wordt bewogen! De Kerk leeft alleen van de hoop op deze Eersteling. Alleen door deze hoop wordt het harde gevecht met de dood volgehouden en beëindigd. In deze levende hoop verliezen wij (sterven wij) en staan wij op. Want zo waarachtig als Christus uit de doden is opgewekt, zo waarachtig zal Hij onze sterfelijke lichamen levend maken. Dat is een onbeschrijfelijke troost midden in het verderf in de dood. Dit is de vreugde dwars door de droefheid. Dit is de lach door de traan.

Leeft u uit die hoop? Of nog iets dichterbij: leeft u uit het geloof? Er is geen armzaliger leven dan een leven zonder God, dat is een leven zonder hoop! Dan leven wij het 'leven' en hebben de dood voor ons. Wanneer u echter levend gemaakt bent uit de doodsslaap der zonden, leeft u midden in de dood, maar hebt u het leven voor u! Waarom bent u zo druk? U verdringt de dood! De gedachte aan uw dood verlamt u, omdat u vroom of goddeloos uw eigen leven leeft. Ik wil u vermanen! Sta eens stil en zeg met toepassing op uzelf: ik ga sterven en God ontmoeten. En dan?

Uit deze indringende nood kan God alleen u redden! 'Zo gij Zijn stem dan heden hoort, geloof Zijn heil- en troostrijk woord, verhardt u niet, maar laat u leiden'!

G. Boer